

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobců **a) Z. Z.** a **b) M. Z.**, oba zastoupeni JUDr. Pavlem Kvíčalou, advokátem se sídlem v Prostějově, náměstí T. G. Masaryka 18, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2010 č.j. ZKI-O-90/542/2010/31, ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2010 č.j. ZKI-O-90/542/2010/31, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Prostějov ze dne 9.9.2010 č.j. OR-86/2009-709-35, kterým nebylo vyhověno nesouhlasu žalobců s provedením opravy druhu pozemku u parc. č. X, č.X v k.ú. Domamyslice pod č.j. OR-86/2009-709-2 a v katastru jsou v k.ú. Domamyslice dále evidovány na LV č. X společné jmění žalobců parc. č. X, č. X obě s druhem pozemku zahrada.

V žalobě žalobci uvedli, že správní orgán I. stupně nesprávně posoudil návrh Městského úřadu v Prostějově jako podnět a zahájil řízení, čímž byl obejit zákon, neboť městský úřad nemůže být účastníkem řízení a ani navrhovatelem opravy chybného údaje v katastru nemovitostí. Řízení proto vůbec nemělo být zahájeno, neboť navrhovatel nedal podnět, ale přímo návrh, přičemž takové právo mu nepřísluší. V minulosti Katastrální úřad pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Prostějov (dále jen katastrální úřad) vyhověl žádosti žalobců ze dne 16.2.2009 a pod č.j. Z-1945/2009 provedl změny druhu u obou pozemků ze zahrady na ostatní plochu se způsobem použití manipulační plocha, neboť bylo předloženo pravomocné rozhodnutí Městského úřadu v Prostějově ze dne 7.7.1999 sp. zn. SÚ 1177/99-Sa a současně byl takto legalizován stav faktický. Žalobci byli v dobré víře o shodě faktického stavu se stavem právním. K odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF) pro odstavnou plochu pro osobní auta došlo dne 11.8.1999 nabytím právní moci územního rozhodnutí o využití území na odstavnou plochu pro osobní automobily ze dne 7.7.1999. Souhlas k odnětí byl vydán pro oba pozemky pro odstavnou plochu autobazaru. Dne 17.8.1999 úředník Městského úřadu v Prostějově, odboru životního prostředí J. K., který vydal souhlas k odnětí půdy

zemědělské výrobě, zapsal do stavebního deníku žalobců, že na pozemcích byla téhož dne zahájena skrývka zeminy. Se stavem se seznámil a věděl, že odnětí bylo fakticky provedeno. Současně zapsal, že na pozemku se nenachází kulturní vrstva zeminy, která by byla schopna dalšího využití a neukládá se provedení skrývky a následné rozproštění pro zemědělské účely. Takto tedy vznikla zpevněná plocha, která nepodléhá kolaudačnímu řízení, takže nebylo možno již dále docílit jakéhokoliv jiného správního rozhodnutí, které by vyjímalo předmětnou plochu z kultury zahrada, neboť vydaná rozhodnutí a stanoviska byla závazná a konečná. Následně vydal stavební úřad na předmětnou plochu další územní rozhodnutí o umístění čerpací stanice ze dne 6.6.2000, a to již bez souhlasu k odnětí půdy ZPF, neboť stavebnímu úřadu bylo známo, že se stavba umísťuje na plochu změněnou územním rozhodnutím. Na tuto akci byla předložena projektová dokumentace, kterou potvrdil stavební úřad Městského úřadu v Prostějově, z níž vyplývalo, že se jedná o zpevněnou manipulační plochu. Žádné další rozhodnutí vydáno nebylo. Na základě těchto podkladů není podle žalobců pochyb, že k faktickému odnětí půdy ze ZPF došlo již v roce 1999. Proto také žalobci předložili katastrálnímu úřadu souhlas k odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě a současně navrhli, aby byl vyžádán příslušný spis odboru životního prostředí a dopravy Městského úřadu v Prostějově. Katastrální úřad si však vyžádal pouze stanovisko odboru životního prostředí a stavebního úřadu Městského úřadu v Prostějově a záměrně tak neprovedl důkaz, kterým by byla osvědčena změna kultury, čímž postupoval v rozporu se správním řádem. Žalobci dále namítli nesprávný právní závěr žalovaného, že při zápisu do katastru nemovitostí nemá pravomoc činit právní závěry nebo provádět dokazování spisy jiných správních orgánů. Takové tvrzení nemůže podle žalobců obstát, neboť katastrální úřad jako správní orgán je povinen provést veškeré důkazy, které jsou navrhovány a které by mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí. Žalobci uvedli, že o skutečnosti, že předmětné pozemky od roku 1999 změnila svoji kulturu a staly se odstavnou plochou, svědčí i to, že dotčené orgány státní správy při stavbě kruhové křižovatky povolily přes tyto plochy jezdit nákladními automobily a otáčet vozidla s přívěsem cisterny. Stavebním povolením na stavbu kruhové křižovatky byla dokonce uložena stavební firmě provádějící stavbu povinnost osazení průjezdové brány na pozemek p.č. X k průjezdu přes pozemek k p.č. X, kde je umístěna čerpací stanice. Stavbu investoval Olomoucký kraj. Přes zahradu by nepochybně povolení k jízdě nebylo vydáno. Správní orgány obou stupňů neprovedly žádný z navrhovaných důkazů, čímž porušily ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád).

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že návrh městského úřadu na prošetření a případnou opravu druhu pozemku parc. č. X a X v k.ú. Domamyslice nebyl návrhem ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, v platném znění (dále jen katastrální zákon), ale pouze podnětem k prošetření správnosti údajů katastru. Katastrální úřad zjistil, že při zápisu změny

druhu pozemku na základě žádosti žalobců ze dne 16.2.2009 v řízení č.j. Z-1947/2009 došlo k chybě a vyzval žalobce k doplnění chybějících listin. Vzhledem k tomu, že tak ve stanovené lhůtě neučinili, provedl opravu chybných údajů v souladu s ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Žalovaný poukázal na ust. § 52 správního řádu, podle kterého není správní orgán návrhy účastníků na provedení důkazů vázán a je věcí jeho správního uvážení, které důkazy provede. Katastrální úřad není povinen sám si opatřovat listiny týkající se změn údajů katastru, naopak toto je povinností vlastníků a jiných oprávněných. Proto nebyl důvod vyžádat si spisy stavebního řízení. Katastrální úřad si vyžádal pouze stanoviska příslušných orgánů k věci. Povinnost vlastníků ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí a předložit listinu, která změnu dokládá, je zakotvena v § 10 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona. Zápis jiných údajů katastru, jako je např. změna druhu pozemku, se podle § 6 písm. a) katastrálního zákona provádí na základě ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným státním orgánem podle zvláštního právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován. Žalobci byli vyzváni k doplnění chybějících listin a pokud by tak učinili, katastrální úřad by opravu v katastrálním operátu neprovedl. V novém projednání žalobci předložili kopii souhlasu s odnětím půdy ze ZPF ze dne 3.2.1999 č.j. ŽP/14/63/99-Kou a kopii zápisu ze stavebního deníku ze dne 11.8. a 17.8.1999, což není pro vyznačení požadovaných změn dostačující. Zápis ve stavebním deníku pak není listinou dokládající změnu údajů o nemovitostech. Žalovaný zdůraznil, že dle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění platném v době vydání souhlasu s odnětím půdy ZPF, je souhlas k odnětí půdy vydaný podle § 9 odst. 6 tohoto zákona závaznou součástí rozhodnutí, která budou ve věci vydána podle zvláštních předpisů (podle stavebního zákona). Orgán ochrany ZPF vydal souhlas s odnětím zemědělské půdy o celkové výměře 1 608 m². Nový způsob využití pozemků je pak řešen v navazujícím stavebním řízení. Územní rozhodnutí ze dne 7.7.1999 však řeší pouze využití blíže neurčené části pozemku p.č. X na odstavnou plochu pro osobní auta. K provedení požadované změny ve využití pozemků o celkové výměře 1 608 m² musí být doplněny další listiny prokazující způsob využití předmětných pozemků, jinak by musel být předložen k územnímu rozhodnutí č.j. SÚ/1177/99-Sa geometrický plán na oddělení části pozemku dotčeného změnou. Katastrální úřad však řešil pouze skutečnost, zda došlo při vedení katastru k chybě či nikoliv. Nic nebrání vlastníků k podání nové žádosti, která bude obsahovat úředně ověřené kopie listin prokazující změny údajů o nemovitostech. Zápis pak provede katastrální úřad záznamem a nikoliv v řízení o opravě chyby. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud ve věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 27.2.2013 č.j. 22A 12/2011-33, a to tak, že žalobu zamítl. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 13.6.2013 č.j. 7 As 19/2013-21 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

V dalším řízení byl krajský soud vázán závěry vyslovenými NSS ve zrušujícím rozsudku. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 25.2.2009 byla katastrálnímu úřadu doručena žádost Městského úřadu v Prostějově k prošetření správnosti zápisu změny druhu pozemků parc. č. X, X v k.ú. Domamyslice. V oznámení ze dne 26.3.2009 katastrální úřad sdělil žalobcům, že zjistil provedení chybného zápisu č.j. Z 1947/2009-79, kterým byla provedena změna druhu pozemku u parc. č. X zahrada o výměře 1 424 m² a parc. č. X zahrada o výměře 184 m² na ostatní plochu. Podkladem pro tento zápis bylo územní rozhodnutí Městského úřadu v Prostějově ze dne 7.7.1999 č.j. SÚ/1177/99-Sa, které však bylo vydáno pouze k části pozemku parc. č. 84/1, přičemž tato část pozemku nebyla žádným způsobem specifikována. Katastrální úřad tímto vyzval žalobce jako žadatele provedené změny a současně vlastníky označených nemovitostí k předložení geometrického plánu pro určení části parcely č. X nebo dalšího rozhodnutí o využití území k celým parcelám č. X a č. X, a to ve lhůtě 30 dnů. Žalobci ve vyjádření k této výzvě ze dne 21.4.2009 namítli nedostatečnou kompetentnost městského úřadu, který svým podnětem zasáhl do jejich vlastnických práv. Žalobci navrhli přerušit řízení, neboť u jiného orgánu běží řízení, jehož výsledek bude podstatným pro další zápis v katastru nemovitostí, když se jedná o řízení probíhající u Krajského úřadu v Olomouci ve věci odvolání proti rozhodnutí ze dne 23.2.2009 č.j. PVMU 13015/2009 40 o uložení odvodů za odnětí půdy. Dále žalobci poukázali na skutečnost, že Městským úřadem v Prostějově, odborem životního prostředí bylo již jednou ve věci rozhodnuto, když byl udělen souhlas k odnětí půdy ze ZPF a dále byla provedena i kontrola na místě samém pracovníkem odboru J.K., který neshledal žádných závad. Oznámením katastrálního úřadu ze dne 6.8.2009 byli žalobci vyrozuměni o provedení opravy, že na LV č. X – společné jmění manželů žalobců – je evidována parcela č.X zahrada a parcela č. X zahrada s odůvodněním, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že katastrální úřad provedl chybně záznam č.j. Z 1947/2009-709, když na základě nedostatečných podkladů provedl změnu druhu pozemků. Jelikož žalobci nepředložili ve stanovené lhůtě požadované podklady, katastrální úřad provedl opravu druhu pozemku na původní stav. Podáním doručeným katastrálnímu úřadu dne 13.8.2009 žalobci vyjádřili nesouhlas s provedenou opravou. Oznámením ze dne 17.8.2009 bylo zahájeno správní řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí podle ust. § 8 katastrálního zákona. Rozhodnutím katastrálního úřadu ze dne 13.10.2009 č.j. OR 86/2009-709-5 nebylo vyhověno nesouhlasu žalobců, s tím, že v katastru nemovitostí

jsou na LV č. X evidovány parcely č. X a X obě s druhem pozemku zahrada. Toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobců zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 28.1.2010 č.j. ZKl-O-93/553/2009/31 a věc byla vrácena katastrálnímu úřadu k dalšímu projednání. V dalším řízení žalobci podáním ze dne 17.2.2010 navrhli provedení těchto důkazů: 1) souhlas k odnětí zemědělské půdy zemědělské výroby ze dne 3.2.1999, 2) zápis ze dne 17.8.1999 provedený na stavbě pracovníkem odboru životního prostředí a dopravy Městského úřadu v Prostějově J. K., 3) spis odboru životního prostředí a dopravy Městského úřadu v Prostějově sp. zn. ŽP/14/63/99-Kou. Katastrální úřad požádal o stanovisko Městský úřad v Prostějově, odbor životního prostředí a odbor stavební. Odbor životního prostředí Městského úřadu Prostějov ve svém vyjádření ze dne 31.3.2010 uvedl, že i když žalobci měli udělen souhlas k odnětí ZPF na celou výměru pozemků p.č. X a X, tak v rámci následných řízení nikdy nepožádali o využití celých pozemků. Souhlas k odnětí pozemku není samostatným správním rozhodnutím ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, ale pouze závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Bez vydání rozhodnutí podle zvláštních předpisů neukládá souhlas k odnětí půdy ZPF žádné povinnosti a zároveň k ničemu neopravňuje. Stavební odbor Městského úřadu Prostějov ve vyjádření ze dne 14.4.2010 uvedl, že na uvedených pozemcích se nachází zpevněná plocha, která slouží jako přístupová plocha k čerpací stanici a jako odstavná plocha pro osobní automobily. Územní rozhodnutí o využití území ze dne 7.7.1999 sp. zn. SÚ/1177/99-Sa, podle kterého byla zpevněná plocha umístěna, se týká jen části pozemku parc. č. X v rozsahu 14,5 x 38,0 m, jak je vyznačeno na situačním výkrese ověřeném stavebním úřadem, který byl podkladem pro vydání územního rozhodnutí o využití území. Výzvou ze dne 10.5.2010 byla žalobcům dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 9.9.2010 pod č.j. OR 86/2009-709-35 vydal katastrální úřad rozhodnutí, jímž nevyhověl nesouhlasu žalobců s provedením opravy druhu pozemku u parc. č. X a X s tím, že nemovitosti jsou dále evidovány v LV č. X obě s druhem pozemku zahrada. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

U ústního jednání před krajským soudem konaného dne 27.2.2013 předložili žalobci na podporu svých tvrzení situační výkres pozemků parc. č. X a X, na němž je na pozemku parc. č. X zakresleno umístění areálu kompaktní čerpací stanice a uvedli, že umístění čerpací stanice se vztahuje i na pozemek parc. č. X, neboť oba pozemky jsou ohrazeny jako jeden celek silnější čarou oproti ostatním značením výkresu.

Podle ust. § 5 odst. 3 písm. b) katastrálního zákona katastrální úřad provede záznam údajů o právních vztazích do katastru do 30 dnů po doručení rozhodnutí státního orgánu nebo jiné listiny potvrzující nebo osvědčující právní vztahy.

Podle ust. § 6 písm. a) katastrálního zákona zápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného [§ 10 odst. 1 písm. d)], jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným státním orgánem podle zvláštního právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, v platném znění (dále jen zákon č. 265/1992 Sb.) je-li listina vyhotovena státním orgánem nebo jiná listina způsobilá k vykonání záznamu, provede katastrální úřad zápis do katastru, jinak vrátí listinu tomu, kdo ji předložil.

Podle ust. § 10 odst. 1 věty první zákona o ochraně ZPF souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu vydaný podle § 9 odst. 6 je závaznou součástí rozhodnutí, která budou ve věci vydána podle zvláštních předpisů.

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o ochraně ZPF na základě rozhodnutí vydaného podle zvláštních předpisů a ohlášení vlastníka katastrální úřad provede změnu druhu pozemku v katastru nemovitostí, je-li souhlasem k odnětí dotčen pozemek uvedený v § 1 odst. 2 tohoto zákona, nebo provede změnu druhu pozemku (kultury), je-li tímto souhlasem dotčena nezemědělská půda náležející do zemědělského půdního fondu (§ 1 odst. 3).

Podle ust. § 52 správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Žalobní námitku, že řízení vůbec nemělo být zahájeno, když Městský úřad v Prostějově podal návrh, k němuž nebyl pravomocný, neshledal krajský soud důvodnou. Jak správně uvedl žalovaný, Městský úřad v Prostějově nepodával návrh na zahájení řízení o opravě chyby či jiného řízení před katastrálním úřadem, ale učinil podnět k přezkoumání správnosti záznamu provedeného v katastru, a to v souvislosti se svou úřední činností. Tento podnět lze označit za podnět ve smyslu ust. § 42 správního řádu, tj. podnět, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Řízení o opravě chyby podle ust. § 8 katastrálního zákona pak je řízením, které může

provést příslušný katastrální úřad i bez návrhu, tedy z moci úřední. V posuzované věci tak nastala zcela legální situace, kdy katastrální úřad na základě podnětu Městského úřadu v Prostějově, aby byla prošetřena správnost provedeného záznamu, dospěl k závěru, že tento záznam byl proveden chybně na základě nedostatečných podkladů, a proto následně z moci úřední provedl řízení o opravě chyby. V postupu katastrálního úřadu, který tím reagoval na podnět Městského úřadu v Prostějově, ani v podnětu Městského úřadu v Prostějově, tedy nelze shledat rozpor se zákonem.

Ani další žalobní námitku, že souhlas k odnětí půdy zemědělské výrobě ze dne 3.2.1999 č.j. ŽP/14/63/99-Kou vydaný Městským úřadem v Prostějově, odborem životního prostředí je dostatečným podkladem pro provedení záznamu o změně druhu pozemku, krajský soud důvodnou neshledal. Podle ust. § 10 odst. 1 zákona o ZPF souhlas o odnětí půdy ze ZPF není meritorním rozhodnutím, ale je pouze závaznou součástí rozhodnutí, které bude ve věci vydáno podle zvláštních předpisů, zpravidla tedy následného rozhodnutí vydaného podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon). Ust. § 10 odst. 3 katastrálního zákona pak výslovně stanoví, že změna druhu pozemku v katastru nemovitostí může být provedena až na základě rozhodnutí vydaného podle zvláštních předpisů, tedy podle stavebního zákona. Jinými slovy změnu druhu pozemku nelze provést pouze na základě souhlasu k odnětí půdy ze ZPF. Tato výslovná zákonná úprava neumožňuje akceptovat názor žalobců. Naopak lze z ní jednoznačně dovodit, že katastrální úřad postupoval zákonně, když na základě pouhého souhlasu s odnětím půdy ze ZPF změnu druhu pozemku neprovedl, resp. opravil změnu provedenou chybně. Dalším podkladem, který měly správní orgány k dispozici, bylo územní rozhodnutí vydané Městským úřadem v Prostějově dne 7.7.1999 č.j. SÚ/1177/99-Sa, které sice uvádí, že na části pozemku p.č. X bude umístěna manipulační plocha, nicméně jedná se pouze o část tohoto pozemku, nikoliv celý pozemek a už vůbec zde není zmínka o pozemku p.č. X. Rozsah manipulační plochy je pak určen rozměry 14,5 x 38,0 m. Na základě samotného tohoto rozhodnutí však rovněž nebylo možno provést záznam změny kultury pozemku p.č. X ani v této dotčené výměře, neboť nebyl předložen geometrický plán a katastrální úřad tedy nemohl část pozemku oddělit od zbylé části a změnit v tomto rozsahu jeho druh. Stejně tak situační výkres předložený žalobci u jednání před krajským soudem nemůže být podkladem pro záznam změny druhu pozemku, neboť není rozhodnutím nebo souhlasem příslušného státního orgánu vydaným podle zvláštního právního předpisu (§6 písm. a) katastrálního zákona). Jelikož podkladem pro záznam v katastru nemovitostí týkající se změny druhu pozemku musí být listina, kterou je rozhodnutí příslušného správního orgánu, avšak zároveň taková listina musí být způsobilá být podkladem k provedení změny, a v posuzované věci žádná z předložených listin takovou způsobilost neměla, jak je uvedeno výše, nebyla ani druhá žalobní námitka shledána důvodnou. Katastrální

úřad v posuzované věci postupoval v souladu se zákonem, když provedl opravu chybně provedeného záznamu změny druhu pozemku, pro kterou nebyl zákonný podklad.

V poslední žalobní námitce žalobci vytýkají žalovanému, jakož i katastrálnímu úřadu, že nepostupovali správně, když neprovedli důkazy, jež žalobci označili na podporu svých tvrzení a nevyžádali si příslušné správní spisy, jimiž mohlo být prokázáno, že faktický stav odpovídá tvrzení žalobců, že oba pozemky jsou využívány k jiným než zemědělským účelům, a to jako manipulační plocha pro automobily. Ani tuto žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Dle ust. § 52 správního řádu sice účastníci jsou oprávněni požadovat provedení označených důkazů, správní orgán však jejich návrhy není vázán, nicméně je povinen provést důkazy potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobci navrhli provedení důkazů správními spisy, což žalovaný neučinil. V napadeném rozhodnutí se pak vypořádal s tím, proč tyto důkazy neprovedl, na str. 5 v odst. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, když správně argumentoval, že katastrální úřad je ve své rozhodovací činnosti vázán obsahem listin, které jsou mu předloženy. Jelikož požadovaná změna zápisu nebyla doložena listinami způsobilými být podkladem pro takovou změnu, změnu neprovedl a obsah jakýchkoliv správních spisů byl v tomto směru zcela irrelevantní důkazem. S těmito závěry žalovaného se soud zcela ztotožňuje, neboť v postupu katastrálních orgánů je nutno shledat určitou odlišnost oproti obecnému správnímu řízení, která je dána charakterem právních vztahů týkajících se evidence nemovitostí a zákonnou úpravou rozhodovací činnosti katastrálních orgánů. Proces dokazování v rozsahu upraveném správním řádem je zde modifikován specifickými požadavky katastrálního zákona. V této posuzované věci je to pak výslovná úprava, že změny zápisu v katastru nemovitostí lze provést pouze na základě listin, jež jsou způsobilé být podkladem k provedení takové změny, tj. listin vydaných podle zvláštního zákona. Katastrální úřady ve svém rozhodování v mnoha případech nemohou vycházet z prostého zjištění faktického stavu, např. místním šetřením nebo obsahem správních spisů jiných správních orgánů. Výsledky takového dokazování totiž nemohou mít charakter listin, které požaduje zákon jako předpoklad provedení změny zápisu v katastru nemovitostí. Ze zcela stejných důvodů krajský soud rovněž zamítl žalobcem a) navrhované provedení důkazů v rámci soudního řízení, a to správními spisy Městského úřadu v Prostějově, odboru životního prostředí a stavebního úřadu, záznamy ze stavebního deníku, jakož i spisu Ministerstva životního prostředí. Navrhované důkazy považuje za irrelevantní ze zcela stejných důvodů, když poté, co bylo jejich provedení odmítnuto ve správní řízení, ani jejich provedení v rámci řízení soudního by nemohlo naplnit zákonnou podmínku § 10 odst. 3 zákona o ochraně ZPF, tj. existenci rozhodnutí vydaného podle stavebního zákona, jelikož takové rozhodnutí nikdy vydáno nebylo, což je skutečnost prokázaná obsahem předložených správních spisů katastrálních orgánů a žalobcem nerozporovaná. Důkaz správními spisy shora označených správních orgánů ani záznamy ze

stavebního deníku nemohou představovat podklad pro provedení změny zápisu spočívající ve změně druhu pozemku ve smyslu ust. § 6 písm. a) katastrálního zákona. Takovým podkladem nejsou ani listiny, které žalobce a) předložil v rámci ústního jednání před krajským soudem dne 15.10.2013, a to listina označená „Odnětí půdy ze ZPF“ obsahující výpočet výše odvodů za odnímanou půdu, vyjádření tajemníka Městského úřadu v Prostějově ze dne 15.5.2009 k záležitosti uložení odvodu za odnětí pozemku ze ZPF a zápis o průběhu jednání ze dne 3.4.2008 ve věci výstavby „Okružní křižovatky“. Tyto listinné důkazy vypovídají o skutečnosti, že došlo k odnětí pozemků ZPF a že se žalobci účastnili jednání ve věci konkrétní dopravní stavby, nejsou však relevantními listinami, na jejichž základě by mohla být provedena žalobci požadovaná změna druhu pozemku v katastru nemovitostí. Krajský soud nemá důvod zpochybňovat tvrzení žalobců, že faktické využití pozemků je jiné než zemědělské, nicméně tato skutečnost sama o sobě, tj. bez existence relevantních listin nemůže být důvodem pro provedení změny druhu pozemků v katastru nemovitostí. Krajský soud shodně s žalovaným uvádí, že za podmínky existence listin způsobilých pro provedení změny druhu pozemků mohou žalobci podat žádost o provedení takové změny.

Jelikož krajský soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal. O nákladech kasačního řízení krajský soud uvážil tak, že ačkoliv byli žalobci s kasační stížností úspěšní, v meritu věci neměl ani částečný úspěch, když žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a proto jim soud právo na náhradu nákladů kasačního řízení rovněž nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. října 2013

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu